

تصمیم مجلس به لغو موافقتنامه ژنو

امیر فیض- حقوقدان

خبرگزاریها خبر از تصویب یکی فوریتی طرح مجلس برای لغو موافقتنامه ژنو در صورت تصویب تحریم های جدید از سوی کنگره آمریکا منتشر ساخته اند.

حیرت متوجه این طرح آنجاست، در حالیکه موافقتنامه ژنو نه تنها به تصویب مجلس اسلامی نرسیده بلکه بنابر اظهارات نمایندگان مجلس >هیچیک از نمایندگان مجلس از کم و کیف آن موافقتنامه مطلع نیستند< چگونه ممکن است مجلس نسبت به امری که در آن سابقه ندارد آنرا لغو کند.

لغو، متوجه تصمیم متخذه است. تصمیم متخذه از سوی یک دولت وقتی تصمیم متخذه و قابل لغو شناخته میشود که تمام مراحل قانونی شدن راطی کرده باشد.

موافقتنامه ژنو که مراتب و مدارج مقرر در قانون اساسی جمهوری اسلامی را طی نکرده در موقعیتی قرار ندارد که بتواند مشمول لغو گردد. لغو، یعنی از اعتبار خارج ساختن است. چیزی را که مجلس تصویب نکرده و واجد اعتبار قانونی نگردیده چگونه در مسیر لغو، از اعتبار ساقط میشود؟

کاسه زیر نیم کاسه

خبر مزبور که میتوان آنرا برای مصرف داخلی و قدرت نمائی جمهوری اسلامی دانست، در باطن متضمن هدفی است که آن هدف، تحت الشعاع خود نمائی و ظاهرسازی دولت و مجلس اسلامی قرار گرفته است.

در حالت کنونی نظریه اینکه موافقتنامه ژنو به تصویب مجلس نرسیده و اقدامات دولت در راستای موافقت نامه ژنو فاقد اعتبار قانونی است، مسئله مزبور نقطه ضعف حقوقی بسیار قابل استفاده است که مجلس شورای اسلامی میتواند از آن در جهت پایداری در حفظ حقوق ملت ایران استفاده کند و این موضوع مهم همان است که آمریکا و کشورهای اروپائی نیز بر آن واقفند و تغییر عنوان موافقت نامه به تصمیم مشترک و اظهارات شیخ حسن به ارجاع موضوع به همه پرسی نشانی از التهاب و نگرانی خارجیان از مسیر انحرافی موافقتنامه ژنو است.

لایحه لغو موافقت نامه ژنو به اعتبار تحریم های اضافی، نوعی تائید و یا انصراف از حق دخالت مجلس در تصویب موافقت نامه ژنو از سوی مجلس تلقی میگردد؛ و چنین لایحه ای در نهایت موقعیت مجلس اسلامی در استفاده از امتیاز بزرگ قانونی که نسبت به موافقتنامه ژنو را دارد ضعیف و احتمالاً پایمال خواهد ساخت.

دریک عبارت خودمانی (خدا گر ز حکمت ببندد دری ز رحمت گشاده است دردیگری)

مسیر انحرافی موافقتنامه ژنو از تاریخ امضای نمایندگان جمهوری اسلامی تاکنون از نظر حقوقی در رحمتی است که برای حفظ حقوق ملت ایران و بی اعتبار ساختن موافقت نامه ژنو گشوده است و مجلس

نباید بابتی احتیاطی و یا چوب گذاشتن دولت در آستین مجلس، این موقعیت حقوقی و قانونی و دادن شعار «مدرس وار» این موقعیت را از دست بدهد.

حرف لغو = بیهوده

اگر لغو موافقتنامه ژنو به ادعای مطرح شده از سوی مجلس واجد اعتبار نخواهد بود (به دلیلی که عرض شد) ولی چون یکی از معانی لغو بیهوده گوئی است؛ اظهارات مجلس اگر لغو کننده موافقت نامه ژنو نیست ولی حرف مفت و بی اعتبار حتما هست زیرا که:

- * از بعد از امضای موافقت نامه ژنو، آمریکا و کنگره آن کشور تحریم های جدیدی را بر ایران تحمیل کرده اند و علیرغم تحریم ها که با مفاد موافقت نامه تطبیق نمی کرد، نمایندگان جمهوری اسلامی اعتراض جدی بر آن نکردند و با تحمل آن تحریم ها به مذاکرات خود با آمریکا ادامه دادند و این سیره که نوعی موافقت ضمنی است اجازه نمیدهد که جمهوری اسلامی نسبت به موردی که قبلا بطور ضمنی موافقت کرده اکنون در حد لغو موافقت نامه ژنو از آن استفاده کنند.
- * مفاد موافقت نامه ژنو واجد این تصریح نیست که در صورت خودداری آمریکا از تعهداتش برای جمهوری اسلامی حق لغو و یا فسخ موافقتنامه ایجاد خواهد شد نه تنها چنین حقی ایجاد نشده بلکه ماهیت موافقتنامه نشان از «بسوز و بساز» را دارد.
- * آمریکا برخلاف تظاهری که میکند سخت مایل است که ایران را در موقعیت پیشگامی لغو و خودداری از انجام موافقت نامه ژنو قرار دهد؛ تا با داشتن دلیل و توجه مسئولیت به ایران همچنان تحریم های کنگره را علیه ایران ادامه دهد.

آمریکا اکنون تنها حقوق بشرو کمک به سازمان های تروریستی را ابزار و مستند ادامه تحریم های کنگره علیه ایران میداند در حالیکه لغو موافقتنامه ژنو از سوی ایران یک دلیل دنیا پسندی برای ادامه تحمیل تحریم ها در اختیار آمریکا قرار خواهد داد.

- * تصمیم مجلس به ایجاد تکلیف دولت بر توقف مذاکرات، آمریکا را با مشکلی روبرو نخواهد ساخت زیرا آمریکا با استفاده از زندانمکاری نمایندگان رژیم آخوندی، ایران را در حقیقت خلع سلاح هسته ای کرده است و همانطور که آقای اوپاما در گفتگوی با فرید زکریا اشاره کرد «هم فعالیت هسته ای ایران را متوقف کرده و هم تحریم های بسیار کار آمدی را علیه ایران تصویب و اجرا کرده است».

- * اینکه در طرح یک فوریتی پیش بینی شده که جمهوری اسلامی با لغو! موافقتنامه ژنو، فعالیت های هسته ای را از سر خواهد گرفت بسیار عامیانه و رجز خوانی است؛ «بین حرف و عمل فاصله زمین تا آسمان است».

راه کار چیست

راه کار، حرکت مجلس در چهارچوب قانون اساسی جمهوری اسلامی است نه (مدرس وار) یعنی جمهوری اسلامی باید خواستار طرح موافقتنامه ژنو در مجلس گردد؛ و مجلس با تجدید نظر در مفاد آن موافقتنامه،

آنرا از حالت یکطرفه به معیارهای حقوقی معمول در آورد و پایگاه حقوقی برای دادخواهی نسبت به اجرای آن موافقتنامه منظور دارد.

اینها و مراتب دیگری که حقوقدانان جمهوری اسلامی مسلما برآن مسلطند مواردی است دنیا پسند و احترام به قانون اساسی و حقوق مجلس تلقی میشود که همه کشورها و ملت ها تبعیت از آنرا لازم میدانند.

رعایت این تکلیف و حقوق از جانب مجلس اسلامی به هیچوجه خودداری ایران از اجرای موافقت نامه ژنو تلقی نمیگردد و این حق و بهانه را که آمریکا به تحریم های جدید و یا استمرار تحریم ها ذیحق شود بوجود نمیآورد.

کسانیکه مذاکرات هیت ایرانی با ۱+۵ و اظهارات خانم شرمین و همچنین اظهارات مبهم و گاه ضد و نقیض هیت ایرانی را مرتبا تعقیب میکنند میدانند که هیت رژیم اسلامی، ایران رادرچه مخمصه بزرگ و خطرناکی فرو برده است، و سلاح تحریم های تا چه حد غیرقابل تصویری در دنیای امروز کار ساز و جایگزین اقدامات نظامی است.

تشبیهی آورده میشود که این تحریرراگویا ترسازد:

موقعیت ایران بی کس، در رابطه با موافقتنامه ژنو همانند کسی است که چهارمیخ به دیوار میخکوب شده و فقط دهانش باز است تا هرچه میخوهد دل تنگش بگوید.